

ומתרצינן: בקושיא הבינה הגמרא שכיון דרוב נשים בתולות נישאות, הרי קרובה טענתה להיות אמת יותר משלו, וכי ברי ושמא דמי, והוא אמינא שגם הכא שייכי דברי רבן גמליאל שהאשה נאמנת, קמ"ל דהכא שאני משום שלמעשה טוען ברי.

והכי נמי מסתברא שמודה רבן גמליאל למשנתינו שהבעל נאמן.

מדקתני בסיפא דמתניתין — "ומודה רבי יהושע", וקשיא לן, למאן מודה?

אי אמרת בשלמא, איירי רישא דמתניתין בגוונא שגם רבן גמליאל מודה לרבי יהושע שהבעל נאמן, אם כן אפשר לומר שנקטה המשנה בסיפא לשון "ומודה רבי יהושע", אגב רישא שאף היא איירי במקרה שמודה רבן גמליאל לרבי יהושע, ושפיר מבוארת המשנה.

אלא אי אמרת שלא איירי רבן גמליאל במודה, ואף בגוונא דמשנתינו סבר שהאשה נאמנת, אכתי תקשה סיפא דמתניתין — "ומודה רבי יהושע", למאן מודה?

אלא ודאי מוכח כדאמרן, דמודה רבן גמליאל הכא שהבעל מהימן.

ודחינן: לעולם פליג רבן גמליאל אמתניתין, ולא תיקשי למאן מודה רבי יהושע.

כי מי פברת, שרבי יהושע אמתניתין דהאי פירקין קאי, ועל זה אמרינן "מודה רבי יהושע"? אמגו קאי! ואפירקין קמא קאי!

ומבאר הגמרא: אחייא קאי מאי דאמרינן "מודה רבי יהושע"?

אילימא, קאי רבי יהושע אהא מתניתין ששנינו לעיל (דף יג) — אשה שהיתה מעוברת, ואין ידוע לנו למי נתעברה. ואמרו לה: מה טיבו של עובר זה? ואמרה: מאיש פלוני וכהן הוא.

רבן גמליאל ורבי אלעזר אומרים: נאמנת, כיון שמעמידים אותה בחזקת כשרות שנבעלה לכשר.

ורבי יהושע אומר: לא מפיה אנו חייין! אלא, הרי זו בחזקת מעוברת לנתין ולממזר עד שתביא ראיה לדבריה. עד כאן המשנה.

ועל זה קאמר הכא, שמודה רבי יהושע היכא שיש לו הפה שאסר דאמרינן מיגו.

הרי ודאי שלא נאמרו דברי רבי יהושע בקשר למשנה שם.

דהתם — מאי מגו איכא?! הרי כריסא בין שיניה, ואינה יכולה לומר לא נבעלתי!

ומה שאינה נאמנת, לאו משום שסבר רבי יהושע שלא אמרינן מיגו, אלא משום שהורעה חזקתה כאשר התיחדה.

אלא תאמר, שנאמרו דברי רבי יהושע אהא — אשה שראוה מדברת [לקמן] יבואר למה הכוונה] עם אחד, ואמרו לה: מה טיבו של איש זה? ואמרה: איש פלוני וכהן הוא!